

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12079/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубинко Николић, адвокат из ..., против тужене Општине Горњи Милановац, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1659/22 од 19.01.2023. године, у седници одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1659/22 од 19.01.2023. године у преиначујућем делу, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1659/22 од 19.01.2023. године у преиначујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 538/20 од 27.01.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете коју је претрпео услед угинућа овце и два јагњета које су заклали пси луталице, исплати на име обичне штете 22.200,00 динара и на име измакле добити 7.500,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.01.2022. године до исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде материјалне штете коју је претрпео услед угинућа још три овце које су заклали пси луталице, исплати на име обичне штете још 21.600,00 динара и на име измакле добити још 22.500,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.01.2022. године до исплате, одбијен као неоснован. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 48.753,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1659/22 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке, у делу којим је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете услед угинућа овце и два јагњета

плати на име обичне штете 22.200,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2022. године до исплате и у делу којим је одбијен као неоснован преостали део тужбеног захтева за обавезивање тужене на накнаду материјалне штете услед угинућа још три овце, и то обичне штете од 21.600,00 динара и измакле добити од 22.500,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.01.2022. године до исплате, потврђена. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке и у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име измакле добити исплати 7.500,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2022. године до исплате, као неоснован. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 25.076,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу, тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са постојећом судском праксом и правним схватањима у примени материјалног права. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на погрешну примену правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП заправо оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање у погледу основа одговорности и висине измакле користи, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Ревизијска одлука достављена уз ревизију не указује нужно на другачији правни став, јер правилна примена материјалног права у споровима о накнади штете и измакле користи зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 30.10.2020. године, а вредност предмета спора је 90.800,00 динара. У поднеску од 05.11.2021. године тужилац је прецизирао тужбени захтев и као вредност предмета спора означио 73.800,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**